

GFR04686318
ESS

Č. j.:	46538/18/7100-30121-505350
Věc:	Státní podnik v likvidaci z hlediska nároku na osvobození od daně z nemovitých věcí
Právní předpis:	zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani nemovitých věcí“), zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním podniku“)
Platnost stanoviska:	od 1. 1. 2014, obdobně lze postupovat i u předchozích zdaňovacích období
Právní věta:	<i>Majetek státu, tedy i nemovité věci, s nimiž má státní podnik oprávnění nakládat, jsou státem jednoznačně určeny k podnikání a považují se za majetek užívaný k podnikání. Nelze tedy obecně konstatovat, že tyto nemovité věci nejsou státním podnikem v likvidaci využívané k podnikání, a proto u nich není možné akceptovat nárok na osvobození od daně podle § 4 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 1 písm. a) zákona o dani z nemovitých věcí, neboť není splněna podmínka daná u pozemků ustanovením § 4 odst. 3 a u zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek ustanovením § 9 odst. 4 téhož zákona, tzn., že se jedná o pozemky, zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které neslouží k podnikání.</i>
Vypracoval:	Odbor majetkových daní, oceňování a ostatních agend
Referent:	Eva Pekárková
Dotaz zaslal:	Finanční úřad pro Olomoucký kraj
Dotaz doručen dne:	21. 3. 2018
Klíčová slova:	státní podnik, podnikání, majetek státu, osvobození

DOTAZ:

Státní podniky lze rozdělit na funkční státní podniky a na státní podniky v likvidaci nebo v konkurzu. Některé likvidace probíhají také desítky let a v rámci České republiky je poměrně mnoho těchto případů.

Správce daně se domnívá, že pokud je státní podnik v likvidaci, pak lze na nemovité věci aplikovat osvobození podle § 4 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 1 písm. a) zákona o dani z nemovitých věcí, jelikož je splněna podmínka, že neslouží k podnikání. Pokud přejde státní podnik do likvidace, pravděpodobně ztratil ekonomickou schopnost pokračovat v podnikatelské činnosti. Likvidátor jmenovaný příslušným ministrem za určitých podmínek plynoucích ze zákona o státním podniku nakládá a disponuje s majetkem, a to movitým či nemovitým, formou jeho zpeněžení až dojde k úplné likvidaci tohoto podniku. Následně se provede výmaz z obchodního rejstříku a státní podnik zanikne. Předmětem dotazu je, zda nemovité věci ve vlastnictví České republiky, ke kterým má právo hospodaření státní podnik v likvidaci, může požívat shora uvedené osvobození z důvodu, že je splněna podmínka, že nemovité věci neslouží podnikání.

ODPOVĚĎ:

Ustanovení § 421 odst. 1 občanského zákoníku stanoví, že vlastnost podnikatele vždy přičítá tomu, kdo je zapsán v obchodním rejstříku, což je i případ státního podniku, který se podle § 5 odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním podniku“) zapisuje do obchodního rejstříku.

Jak vyplývá z ustanovení § 2 zákona o státním podniku, státní podnik je státní organizací a právnickou osobou, jejímž prostřednictvím vykonává stát svá vlastnická práva. Státní podnik provozuje svým jménem a na vlastní odpovědnost podnikatelskou činnost za účelem plnění významných strategických, hospodářských, společenských, bezpečnostních nebo dalších zájmů státu.

Tento podnik má právo, a také povinnost tento majetek státu držet, užívat jej, provádět soustavně opatření k jeho ochraně a nakládat s ním v zájmu dosahování co nejlepších hospodářských výsledků a uspokojování společenských potřeb a zájmů.

Majetek, včetně nemovitých věcí, se kterými státní podnik hospodaří, tvoří majetkovou podstatu tohoto podniku. Jde o majetek ve vlastnictví státu, který byl přenechán státnímu podniku pro jeho podnikání a pro jeho podnikatelské záměry.

Proto lze obecně konstatovat, že majetek státního podniku byl k podnikání jednoznačně státem určen a považuje se za majetek užívaný k podnikání. U předmětných pozemků tedy nelze přiznat nárok na osvobození od daně z pozemků podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona (pozemky ve vlastnictví státu), neboť není splněna podmínka daná odstavcem 3 téhož ustanovení, že se jedná o pozemky, které neslouží k podnikání.

Skutečnost, že státní podnik vstoupil do likvidace, nemá na výše uvedené vliv, neboť okamžikem zahájení likvidace neukončí (a ani nemůže ukončit) státní podnik všechnu svoji činnost. Zpravidla totiž je vázána již probíhajícími závazky (obchodními vztahy) s jinými subjekty, které má povinnost dokončit, což i vyplývá z § 9 zákona o státním podniku.

Závěrem lze proto uvést, že majetek státu, tedy i nemovité věci, s nimiž má státní podnik oprávnění nakládat, jsou státem jednoznačně určeny k podnikání a považují se za majetek užívaný k podnikání. Nelze tedy obecně konstatovat, že tyto nemovité věci nejsou státním podnikem v likvidaci využívány k podnikání, a proto u nich není možné akceptovat nárok na osvobození od daně podle § 4 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 1 písm. a) zákona o dani z nemovitých věcí, neboť není splněna podmínka daná u pozemků ustanovením § 4 odst. 3 a u zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek ustanovením § 9 odst. 4 téhož zákona, tzn., že se jedná o pozemky, zdanitelné stavby a zdanitelné jednotky, které neslouží k podnikání.

Ing. Věra Engelmannová
ředitel odboru